

Ár 2010, þriðjudaginn 9. mars, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Jóhann Tómas Sigurðsson.

Fyrir er tekið **mál nr. 56/2009**:

M

gegn

fjármálafyrirtækið F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og F hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 19. október 2009 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 15. sama mánaðar. Með bréfum nefndarinnar, dagsettum 28. október og 13. nóvember 2009, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 5. febrúar 2010. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu síðastgreindan dag, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Sóknaraðili gerir ekki athugasemdir.

Málið var tekið fyrir á fundum úrskurðarnefndarinnar 26. febrúar og 9. mars 2010.

II.

Málsatvik.

Hinn 23. janúar 2004 gerði sóknaraðili samning við varnaraðila um lífeyrissparnað samkvæmt lögum nr. 129, 1997 um skyldutryggingu og starfsemi lífeyrissjóða.

Samkvæmt samningi aðila tók varnaraðili við lífeyrissparnaði sóknar-aðila sem mánaðarlegum iðgjaldagreiðslum, sem nema skyldu 4% af launum hans. Skyldi féð ávaxtað á verðtryggðri Lífeyrisbók F.

Sóknaraðili ritaði varnaraðila bréf 19. desember 2008 og gerði þá athugasemd að ávöxtun á lífeyrissparnaði sóknaraðila hefði verið neikvæð um 20%, en sparnaður-inn hefði átt að vera verðtryggður. Óskaði sóknaraðili eftir leiðréttingu vegna þessa. Sem svar við bréfi sínu barst varnaraðila bréf lífeyrissjóðnum, dagsett 24. febrúar 2009. Var sóknaraðila þar gerð grein fyrir að lífeyrissparnaður hans hefði verið lagður inn á tiltekna fjárfestingarleið á vegum lífeyrissjóðsins. Hafi fjárfestingastefnunni verið breytt og ný stefna verið byggð á varfærinni skuldabréfaleið í stað innlánsreikninga. Hafi öllum sjóðfélögum nefnds lífeyrissjóðs verið boðið að flytja lífeyrissparnað sinn á Lífeyrisbók F vildu þeir ávaxta sparnaðinn áfram á innlánsreikningum. Yrði ekki séð að sóknaraðili hefði gert athugasemdir við nefndar breytingar.

Með rafpósti NF, dagsettum 18. júní 2009, var sóknaraðila gerð grein fyrir því áliti þess félags að varnaraðili hefði bakað sóknaraðila tjón með mistökum sínum í

janúar 2004, en á þeim tíma hefði engin verðtryggð lífeyrisbók verið til hjá varnaraðila. Yrði varnaraðili því að beina kröfu sinni að skilanefnd varnaraðila. Sóknaraðili ítrekaði kröfu sína um leiðréttingu með bréfi, dagsettu 13. júlí 2009. Með bréfi varnaraðila, dagsettu 30. júlí 2009, var sóknaraðila bent á Héraðsdómur Reykjavíkur hefði 29. apríl 2009 skipað varnaraðila slitastjórn, sem birt hefði innköllun og skorað á þá sem teldu til hvers kyns skulda eða annarra réttinda á hendur varnaraðila að lýsa kröfum sínum fyrir slitastjórninni fyrir 30. október 2009. Sóknaraðili lýsti kröfu sinni fyrir slitastjórninni og var kröfulýsing hans dagsett 15. október 2009, en móttækin 19. október 2009. Málið barst úrskurðarnefnd með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 15. október 2009.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili greiði sér kr. 339.642.

Af hálfu sóknaraðila er krafa hans rökstudd með því að um sé að ræða vexti og verðbætur að fjárhæð kr. 325.000, sem hann hefði fengið ef ávöxtun lífeyrissparnaðar hans hefði verið í samræmi við gerðan samning aðila. Þá sé krafist vaxta af þeirri fjárhæð, kr. 14.642. Samtals nemi krafan því kr. 339.642.

Sóknaraðili vísar til þess að samkvæmt greindum samningi hafi ávöxtun lífeyrissparnaðar átt að vera á verðtryggðri bók hjá varnaraðila, en hafi þess í stað verið ráðstafað til X lífeyrissjóðsins þar sem ávöxtun hafi verið tengd skuldabréfum.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili telur rétt að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni eða í öllu falli frestað þar til endanleg afstaða slitastjórnar varnaraðila liggur fyrir. Vísar varnaraðili til þess að samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd sé það skilyrði fyrir meðferð máls hjá úrskurðarnefndinni að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns. Slitastjórn hafi ekki tekið endanlega afstöðu til kröfu sóknaraðila og því hvorki hafnað henni né tekið hana til greina.

V.

Niðurstaða.

Í máli þessu gerir sóknaraðili kröfu um að sér verði bætt fjártjón, sem hann hafi orðið fyrir sökum þess að varnaraðili hafi ekki ávaxtað lífeyrissparnað hans á verðtryggðum reikningi eins og samningur aðila 21. janúar 2004 hafi kveðið á um. Hafi fé hans að honum forspurðum verið ráðstafað til X lífeyrissjóðsins. Skilja verður málalíbúnað varnaraðila svo að hann krefjist þess aðallega að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni.

Samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármála-fyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, er það skilyrði fyrir meðferð máls hjá nefndinni að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því að viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki. Af framlögðum gögnum er ljóst að sóknaraðili útbjó fjárkröfu sína á hendur varnaraðila 15. október 2009 eða sama dag og kvörtun hans til úrskurðarnefndarinnar er dagsett. Barst kvörtunin úrskurðarnefnd 19. október 2009 eða sama dag og fjárkrafa sóknaraðila var móttækin af varnaraðila. Hafði því ekki reynt á hvort varnaraðili myndi hafna kröfu sóknaraðila eða hvort tækist að leysa málið með sátt

áður en sóknaraðili skaut málinu til úrskurðarnefndarinnar. Er því ekki uppfyllt framangreint skilyrði 5. gr. samþykkt fyrir úrskurðarnefndina fyrir meðferð málsins hjá nefndinni. Verður því ekki hjá því komist að vísa málinu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 9. mars 2010.